

Bizim Evde 15 Temmmuz 2016 16 Temmuz 2016 2 Bölüm

– Sami Biber · 16 Temmuz 2022

*Saat 02.50...

Bu ülkede işgal yıllarında İngiliz, Fransız ve Yunan gavurunun bile yapmadığı şeyi üzerinde Türk askeri üniforması bulunan şerefsizler, Türk Silahlı Kuvvetlerine ait savaş uçakları ile yaptılar. Evet... Türkiye Büyük Millet Meclisi, açıldığı 23 Nisan 1920'den o güne kadar yaşamadığı bir acıyı yaşadı. O bahsettiğim şerefsizler Türkiye Büyük Millet Meclisini bombaladılar. Bu, acı veren bir durumdu ama mecliste bulunan her partiden milletvekilinin o gün tek vücut olması " Ne yaparsanız yapın bu ülkeye diz çöktüremeyeceksiniz." Dedirtti bana.

Bu arada saat 2.50' ye kadar olan süre içinde Ankara Emniyet Genel Müdürlüğünü de vurup 17 Polisi şehit eden Skorsky Helikopterinin Gölbaşı civarında düşürüldüğü, Taksim'de darbecilere karşı halkın giderek çoğalması karşısında havaya ateş açıldığı, Boğaz Köprüsünde ise doğrudan doğruya sivil vatandaşın üzerine ateş açıldığı haberleri geliyordu. Gelen haberler içinde Genel Kurmay Başkanlığı çevresinin paramparça olmuş cesetlerle adeta bir kan gölüne dönüşmüş olduğu da yüreğimizi dağlayan haberler arasındaydı.

*Saat 04.07...

Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan, Atatürk Havalimanına gelmiş ve kendisini karşılayan insanlara konuşma yapıyordu: "Bu bir ayaklanma, ihanet, vatana ihanet hareketidir. Bunun bedelini çok ağır ödeyecekler."

Atatürk Havalimanını ele geçirmiş olan darbeciler neredeydi peki? Belli ki yaptıklarının bir askeri tatbikat olmadığı oraya gelen sivil vatandaşlar sayesinde kafalarına dank etmişti.

Ben tüm bu yaşananlar içinde en çok neyi unutamıyorum biliyor musunuz?

Bir askerin bir market televizyonunda gördüğü haberler üzerine " Biz şimdi darbe mi yapıyoruz?" Şaşkınlığını... İşte o şaşkınlığı, hayreti ve o askerin döktüğü göz yaşını ömrüm boyunca unutmam mümkün değil.

*Saat 05.02...

Cumhurbaşkanlığından yapılan açıklamada "Tehlike henüz geçmiş değil. Millet sokaklarda olduğu ve

vatanına sahip çıktığı müddetçe darbeci hainler bu aziz millete diz çöktüremeyecek" denildi. Bu, aynı zamanda vatandaşlardan meydanları boş bırakmama isteğiydi. Yanı artık ülkenin her tarafında " Demokrasi Nöbetleri " adı verilen ve sivil vatandaşların tutacakları nöbetler başlayacaktı.

Sabah ezanı okunmuştu. Kalkıp abdest aldım ve sonrasında namaza durdum. Daha ilk rekatta evimiz öylesine bir gürültü ile sallandı ki rükuyu yapamadan secdeye kapaklandım o sarsıntı ile. Belli ki bizim Ümraniye bombalanıyordu.

Namazı zar zor tamamlayıp bilgisayar başına geçtiğimde bir bayan arkadaşın " Ümraniye Alev alev yanıyor." Diye yazdığını gördüm.

Bizim mahallede öyle yanan bir şey yoktu. Bırakın alev alev yanmayı bir sigara bile yakan yoktu. Sokaklar bomboştur zaten. İyi de Ümraniye sadece bizim mahalleden ibaret değildi ki. Arkadaş Mustafakemalpaşa mahallesinde oturduğuna göre demek ki oraya atılmıştı bomba. Mustafakemalpaşa Mahallesi yanıyor demek ki. (Sonradan öğrendim ki yanan bir yer yoktu. Tamamen arkadaşım olacak geri zekalının her zaman yaptığı gibi ilgiyi üzerine çekmek için yazdığı kendi senaryosuydu. Böyle bir zamanda bile "like (beğeni) " peşindeydi. Bomba sesi zannettiğin şeyin de bomba ile uzak yakın alakası yokmuş. O hızla uçan jetlerde yaşanan teknik bir konuymuş. [Gaz sıkışmasının salınımı mı ne? Yani herkesin anlayacağı şekilde söyleyecek olursak bir savaş uçağının yellenmesi gibi bir olay...])

Bu arada ilginç olan husus herkese " Vurun kafayı yatın. Kimse sokağa filan çıkmasın" diyen çakalların hiç birisinin kafayı vurup yatmamış olmasıydı.

*Saat 06.26...

Sözde sükunet sağlanmış gibiydi. Dolayısıyla da çakallar bu darbeden ümitlerini kesmişlerdi ki Cumhurbaşkanı Külliyesinin bombalandığı ve külliye civarından dumanların yükseldiği haberleri tekrar ümitlenmelerine sebep oldu. Saray yıkılırsa sultan haydi haydi yıkılırdı. 25 Şubat 2015'de bir Rus Savaş uçağını vurmuştuk da Rusya ile ilişkiler gerginleşmişti ya. İşte o dönemde Rusya'ya hitaben " Ak Sarayın koordinatlarını vereyim de orayı bombalayın" Diyen şerefsizler sevinmişlerdi tabii ki Cumhurbaşkanlığı külliyesinden dumanların yükselmesine...

*Saat 06.42...

Tv ekranlarından Boğaz Köprüsü üzerindeki askerlerin elleri başları üzerinde olduğu halde teslim olmaları görüntülerini seyretmeye başladık.

İşte bu görüntülerin gelmesi üzerine bahsini ettiğim çakallar " Arkadaşlar ! Bu tamamen bir tiyatro. Ülkeye başkanlık sistemini getirmek üzere düzenlenmiş bir tiyatro.. Hoş geldin Başkanlık sistemi" Diye

yazmaya başladılar.

Ben de ağzımı bozdum tabii ki. " Buna her kim tiyatro diyorsa şerefsizdir, alçaktır, namussuzdur. Buna tiyatro diyenler sayfamdan s.ktirsinler" Diye yazdım. En az elli civarında kişi dediğimi yaptılar hemen.

*Saat 07.00...

Özel okulda öğretmenlik yaptığım yıllarda öğrencim olan bir pkk'lı, " Kahraman Türk askerinin boğazını kesip kesip köprüden atıyorlar." Diye yazdı. Aynı anda da face bookta Boğaz Köprüsünde boğazı kesilen (!) bir askerinin fotoğrafları paylaşılmaya başlandı. (Fotoğraflar içinde gördüğünüz görüntü... Ama sanırım face book sansürler.)

Bir taraftan derste Apo köpeğine sövdüğümde " Hocam ! Ona sövmeyin. O bizim önderimizdir. Biz sizin önderlerinize sövsek hoşunuza gider mi?" Diyen bir öğrencimin " Yetişin ! Türk askerini köprüden aşağı atıyorlar" Diye yaptığı ve hiç inandırıcı olmayan bir paylaşım, diğer tarafta boğazı kesilen (!) bir askerinin fotoğrafları... Kan beynime sıçradı adeta. "Emir kulu zavallı rütbesiz bir askerinin boğazını kesip köprüden aşağı atanların anasını, sülalesini..." Diye başlayıp tüm öfke ve nefretimle saydırdım. " Bu mudur bir darbeye karşı dik durmak? Bu mudur demokrasiden yana olmak? Bu mudur Milli egemenlik? Sizin gibilerin yedi ceddinize lanet olsun..." Artık aklıma ne gelirse sayıp döktüm.

Beş dakika geçmemişti ki bir öğretmen arkadaşım o fotoğrafın aslını gönderdi. İşid'li katillerin 2013 senesinde gerçekleştirdiği bir infaz ile ilgiliydi resim. Yani sazan gibi yutmuştum bu oltayı. Nitekim saatlerce hiç bir haber alamadığım abim nihayet arayınca ona sordum " Köprüden aşağı atılan asker var mı?" Cevap olarak " Bazı kızgın vatandaşlar bu köprü üzerinde onlarca vatan evladının öldürülmesinin acısı ve öfkesiyle taşkınlık yapıp bazı askerlere bir iki tokat- yumruk atsalar da köprüden atmak ya da katletmek gibi bir şey olmadı. İnanma o yalan haberlere." Dedi.

*Saat 08.10...

İstanbul'da ulaşım artık normale dönmüştü. Sadece Boğaz Köprüsündeki tankların oradan kaldırılması için köprü tek yönlü trafiğe kapalıydı o kadar.

*Saat 08.55...

Darbeciler tarafından rehin alınan Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar ve Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Fahri Kasırga'nın kurtarıldığı haberini aldık.

*Saat 11.00...

Genelkurmay Başkanı Vekili Orgeneral Ümit Dündar, "Cumhurbaşkanımız, Başbakanımız, Bakanlarımız ve TBMM, TSK ile tam bir dayanışma içinde demokrasinin ve hukukun yanında yer alarak bu darbe girişimini önlemiştir" şeklinde bir açıklama yaptı.

İşte bu açıklamadan sonra darbesever hainler hariç tüm millet rahat bir nefes almıştı.

Evet... Millet rahat bir nefes almıştı ama içlerinde on beş yaşındaki çocukların da bulunduğu İki yüz elli bir vatan evladı artık nefes almıyordu. Ya da şöyle diyelim: Onlar artık nefeslerini bu dünyada değil yüce Rabbin en kutsal mekanında, en kutsal makamda alıyorlardı. Allah her birinin şehitliğini kabul ve makbul eylesin.

2000 civarında insan da rahat nefes alamıyordu. Her birisinin üzerinde o geceden kalma yara izleri olduğu için nefes almaları öyle pek de kolay değildi. Rabbim onları da bu dünyadan göçtüklerinde cenneti ile müjdelesin inşallah.

Rabbim bu ülkeye bir kez daha 15 Temmuz 2016 gibi bir gece yaşatmasın.